

वर्तेते । तावन्तं कालमेतदीयपुत्रपौत्रादिपरम्परायां अग्निहो-
त्रानुष्ठानोपयुक्तस्य अस्य विघ्नकारो कालार्त्तिर्न भवति । नापि
सर्वात्मना नाशो भवति । तथा भोग्यवस्तुना कदापि अन्तः
पर्यन्तो नस्तः । अन्तो नाशः पर्यन्तः प्रतिबन्धस्य सर्वात्मना नाशः ।
तस्मादेतत् प्रशस्तमग्निहोत्रमनुष्ठेयमिति प्रपाठकस्य तात्पर्यार्थः ॥
अथ प्रपाठकस्य अनुवाकार्थः सङ्गृह्यते ।

“उपोद्घातोऽग्निहोत्रञ्च संस्काराः प्राकृतास्तथा ।

उदीच्या अपि संस्काराः काम्यक्रयविधिस्तथा ॥

अहोमः सप्रकारोक्तो दोहनीयहविः स्तुतिः ।

दोहासंसृष्टहोमश्च वज्रवस्थाप्रशंसनम् ॥

परिषेचनमित्येवं प्रपाठक उदाहृतः * ।

अग्निहोत्रविधिः साङ्गप्रशंसाज्ञानसंयुतः ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमोहादौ निवर्त्तयन् ।

पुमर्थांश्चतुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥

इति श्रीसायनाचार्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे
कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके एकादशोऽनु-
वाकः ॥ ११ ॥

समाप्तश्चायं प्रथमः प्रपाठकः ॥